

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2014, č. j. MV-61457-4/SO-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2014, č. j. 10 A 127/2014 – 13,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností ze dne 14. 10. 2014 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2014, č. j. 10 A 127/2014 – 13, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2014, č. j. MV-61457-4/SO-2012 („napadené rozhodnutí“).

Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 12. 2011, č. j. OAM-10864-8/TP-2011 („prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost stěžovatele o povolení k trvalému pobytu pro nesplnění podmínek podle § 67 tohoto zákona.

V průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil na základě sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 15. 1. 2015, že stěžovatel dne 14. 10. 2014 zemřel, toto bylo doloženo kopií úmrtního listu stěžovatele.

Podle § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se na řízení ve správním soudnictví použije přiměřeně občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“). Podle § 107 odst. 1 o. s. ř., jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat; o tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením. Podle § 107 odst. 5 o. s. ř. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo

nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Jelikož stěžovatel v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem zemřel a ztratil tak způsobilost být účastníkem řízení, zdejší soud se podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zabýval otázkou, zda povaha dané věci umožňuje pokračovat v řízení. Ztráta způsobilosti být účastníkem řízení brání pokračovat v řízení zejména tam, kde práva a povinnosti, o něž v řízení jde, jsou podle hmotného práva vázány na osobu účastníka a nepřecházejí na právní nástupce (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 7. 1999, sp. zn. I. ÚS 160/99, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>). V nyní posuzovaném případě se jednalo o řízení ve věci žádosti cizince o povolení k trvalému pobytu, tedy statusovou právní věc, z čehož bez jakýchkoliv pochybností plyne, že z povahy věci je vyloučeno případné procesní nástupnictví v řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl, neboť nastal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že stěžovatel ztratil způsobilost být účastníkem řízení. K procesnímu postupu nadto uvádí, že řízení nemohl zastavit postupem podle § 107 odst. 5 věta první o. s. ř., neboť mu to neumožňuje speciální úprava obsažená v § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která s neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve správním soudnictví spojuje odmítnutí žaloby (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 206/2005- 54, Sb. NSS 691/2005, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2013, č. j. 6 Ads 66/2009 - 113).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 28. ledna 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu